

2021-017

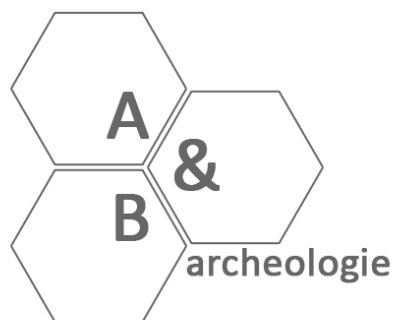
Nota Drongen

Doornplasstraat 104

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE, Paulien FONTEYN en Sander DEBRABANDERE

17-3-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Drongen Doornplasstraat 104 (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota bestond enkel uit een bureauonderzoek. In het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit verder vooronderzoek beschreven.

Het proefsleuvenonderzoek vond plaats op een site met een normale, eenvoudige verticale stratigrafie. Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van 4 parallelle noordwest-zuidoost georiënteerde proefsleuven. Het vooropgestelde sleuvenplan werd grotendeels aangepast omwille van verschillende te behouden bomen en een kelder. In plaats van 4 noordoost-zuidwest georiënteerde sleuven, werden zes sleuven met verschillende oriëntatie aangelegd. Vier van deze sleuven liggen noordwest-zuidoost georiënteerd en twee ervan noordoost-zuidwest. Sleuf drie werd centraal in het plangebied onderbroken door de aanwezigheid van een kelder. Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. Er werden extra sleuven of een kijkvenster aangelegd om de schijnbare afwezigheid van sporen na te gaan, alsook om de verstoringsgraad te controleren. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na de voltooiing van de registratie van de sleuven werden deze opnieuw gedicht.

De totale oppervlakte van de advieszone bedraagt ca. 3097,28m². Hiervan bleken enkele zones (ca. 1085m²) niet-onderzoekbaar, waaronder de kelder van de voormalige bebouwing en enkele te behouden bomen die gevrijwaard bleven. Om die reden bleek een zone van ca. 2012,28m² onderzoekbaar. In totaal werd ca. 225m² onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. Dit komt neer op 11,2% van het onderzoekbare gebied. De vooropgestelde dekkinggraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald. Desondanks kon een goed beeld verkregen worden van het archeologisch potentieel dat in dit geval duidelijk negatief bleek te zijn. Er werden enkel twee grachtsegmenten aangetroffen van een recentere oorsprong.

Voor het plangebied was een eerder ongekende archeologische waarde aangegeven. Het archeologisch vooronderzoek kon bijgevolg nuttige kenniswinst opleveren over de ontwikkeling van het plangebied en de directe omgeving. Het sleuvenonderzoek heeft echter aangetoond dat binnen de grenzen van het plangebied weinig relevante archeologische sporen aanwezig zijn. De impact van de voormalige gebouwen en bijhorende nutsvoorzieningen is groot te noemen. Daarnaast werden op de onverstoorde delen ook weinig tot geen sporen aangetroffen. De twee grachtsegmenten zouden deel kunnen uitmaken van de voormalige perceelsindeling zoals te zien op de 19de-eeuwse Atlas der Buurtwegen. Er werden geen sporen gevonden van de bebouwing die in de 18de eeuw aanwezig was op het plangebied of van eventuele voorlopers hiervan. Een bijkomend archeologisch onderzoek zal bijgevolg geen nuttige kenniswinst meer opleveren.

De kenniswinst werd bijgevolg behaald in het archeologisch vooronderzoek en gezien het vooronderzoek zeer weinig noemenswaardige archeologische grondsporen aan het licht bracht, wordt **geen verder archeologisch onderzoek geadviseerd** binnen het plangebied.